14 Οκτωβρίου 2026

Sfanta Parascheva Cuvioasa de la Iasi

Ξένες γλώσσες / Românesc / Συναξαριακές Μορφές

SFANTA
CUVIOASA
PARASCHEVA
DE LA IASI

SFANTA
CUVIOASA
PARASCHEVA
DE LA IASI

Această cu adevărat mare şi vestită între femei, Cuvioasa şi pururea pomenita Parascheva s-a născut într-un sat al Traciei, numit şi din vechime şi acum Epivata. Părinţii fericitei erau de neam bun şi măriţi, înavuţiţi cu multe averi; mai mult însă îi mărea şi îi îmbogăţea dreapta credinţă în Dumnezeu şi vrednicia de a se numi creştini. Aceştia dar, aducînd la lumină pe Cuvioasa, întîi au renăscut-o prin scăldătoarea cea dumnezeiască a Botezului, apoi, înaintînd pe cale, o învăţară toată îmbunătăţirea şi aşezarea cea după Dumnezeu.

După ce a trecut la al zecelea an, ades ea mergea cu mama sa la biserica Preacuratei Născătoare de Dumnezeu şi a auzit aceste dumnezeieşti binevestiri: “Cel ce voieşte să vină după mine, să se lepede de sine şi să ridice crucea sa şi să urmeze Mie”. Îndată fiind cuprinsă de aceasta şi ieşind din biserică, a întîlnit un sărac; ascunzîndu-se de maica sa şi dezbrăcînd hainele strălucite şi luminate ce le purta, le-a dat lui şi ea a îmbrăcat pe ale aceluia, luîndu-le pe acestea cu oarecare meşteşugire înţeleaptă.

După ce a venit acasă şi au văzut-o părinţii într-un astfel de chip, s-au îngrozit şi au bătut-o ca să nu mai facă aşa. Ea însă nu numai de două ori, ci de trei ori şi de multe ori se zice că, dezbrăcînd hainele sale, le-a dat săracilor, întru nimic socotind pentru aceasta ocările, îngrozirile şi nesuferitele bătăi ale părinţilor. Şi acestea, în casa părintească, erau ca nişte preîntîmpinări ale roadelor ce, pe urmă, erau să odrăslească în ea şi păşiri spre trecerea peste om. Apoi, fiindcă nu mai putea suferi durerea duhului în suflet, fără ştirea părinţilor şi a celor de un sînge cu ea şi a mulţimii slugilor, a ajuns la Constantinopol.

Aici, gustînd toate bunătăţile cele după Dumnezeu, îndestulîndu-se de dumnezeieştile şi sfinţitele biserici şi moaştele sfinţilor şi, fiind binecuvîntată de sfinţii bărbaţi cei de acolo şi întărindu-se cu rugăciunile lor, a ieşit din cetate şi a trecut în Calcedon de cealaltă parte şi de acolo a venit la Iraclia din Pont, călătorind cu picioarele sale.

Iar părinţii ei înşişi şi prin alţii, că nevoia este lesne iscoditoare, mult trudindu-se şi locuri din locuri schimbînd şi cetăţi şi sate călcînd şi neaflînd-o, s-au întors acasă. Iar preafericita fecioară, venind la Iraclia din Pont şi sosind la un oarecare locaş dumnezeiesc al Maicii lui Dumnezeu şi intrînd în el cu bucurie duhovnicească, s-a aşezat pe pămînt şi l-a udat cu lacrimi. Apoi s-a sculat şi, prin ruga sa umplîndu-se de har, cinci ani întregi a petrecut în acest sfînt locaş, tot felul de bunătăţi săvîrşind. Căci întru rugăciunile ei de toată noaptea făcea stări statornice şi de diamant, ajunări neîncetate, bătăi de piept, plîngere, tînguiri cu lacrimi nestinse, iar culcarea jos pe faţa pămîntului, cine după vrednicie o va povesti; obiceiul smerit,

cugetul împăcat, curăţenia inimii şi plecarea ei spre Dumnezeu.

De acestea, destul desfătîndu-se, a trimis Dumnezeu pe cei ce aveau s-o ducă la Ierusalim; căci această dorinţă o avea şi ruga pe Dumnezeu şi pe Maica Lui de aceasta. Deci aşa pregătită a ieşit din biserică şi îngrădită cu ajutorul de sus, a ajuns la Ierusalim şi îndestulîndu-se de toate cele sfinte şi bune ale Ierusalimului, unde şi “blîndele picioare ale Mîntuitorului meu Hristos au călcat” şi săturîndu-se şi zburînd prin pustiul Iordanului ca o pasăre, a nimerit la o viaţă cinstită de călugăriţe pustnice şi a intrat aici. Însă, neputînd a le da în scris pe toate, cît s-a nevoit aici, prin care pe vrăjmaşul diavol pînă în sfîrşit l-a stins, care mai înainte cu ispite multe şi de tot felul a năvălit pornindu-se asupra ei, puţine oarecare din nevoinţele ei spre pomenire le vom adăuga aici.

Băutură întrebuinţa apa de izvor, şi de aceasta foarte puţină; trebuinţa aşternutului o împlinea cu o rogojină, iar îmbrăcămintea era o haină şi aceasta foarte zdrenţăroasă, cîntarea pe buze neîncetată, lacrimile de-a pururea; peste toate acestea înflorea dragostea, iar vîrful bunătăţilor, care este smerita cugetare, le cuprindea pe toate acestea.

Deci mulţi ani răbdînd în arătata mănăstire a călugăriţelor şi nevoindu-se prin foarte multe fapte bune, plinind al 25-lea an al vîrstei, a ieşit de aici şi a venit la Iope şi intrînd într-o corabie a început a pluti pe calea ce ducea spre casă şi a ajuns cu corabia la limanul patriei sale, după ce a suferit multe primejdii ale sfărîmării de corabie în mare. Apoi pururea pomenita a venit la Constantinopol şi după ce a cercetat dumnezeieştile locaşuri şi pe sfinţii bărbaţi, a plecat şi a venit la un oarecare sat, anume Calicratia, şi acolo la biserica sfinţilor şi întru tot lăudaţilor Apostoli s-a sălăşluit, nesocotind petrecerea părinţilor de neam bun şi batjocorind înţelepţeşte uneltirile vicleanului înşelător.

Deci doi ani a petrecut acolo neîntinata porumbiţă şi din potopul acestor curgătoare zburînd, a odihnit cortul ceresc, încredinţînd sfînt sufletul său mîinilor îngereşti şi prin ei locaşurilor celor veşnice şi dumnezeieşti. Iar trupul cel din pămînt şi înfrumuseţat cu dumnezeieşti îmbunătăţiri l-a ascuns în pămînt.

Multă vreme după aceasta a trecut cineva, rău cheltuind viaţa şi obştească datorie împlinind, a fost îngropat aproape de Cuviasa; dar ea n-a vrut a-l suferi, prea viteaza; ci oarecăruia din bărbaţii sfinţi arătîndu-i-se în vis i-a zis: “Ridică trupul acesta şi-l îndepărtează că roabă a lui Hristos fiind, nu pot suferi întunericul şi necurăţia”. Însă zăbovind acel dumnezeiesc bărbat, divina arătare a cuvioasei socotind-o vedere obişnuită sau vis normal, a doua şi a treia oară iarăşi sfînta l-a strigat şi cumplit l-a îngrozit. După ce călugărul şi-a venit în sine, cum se cuvine, şi

după porunca sfintei, care îi arată cu degetul locul, degrabă s-a sculat şi cu sîrguinţă a descoperit poporului vedenia de acolo, către care cu toţii alergînd ca la o visterie foarte înavuţită au săpat pămîntul. Iar după ce s-a apropiat de sicriu, se umplea de mireasmă, şi acel trup sfînt al Cuvioasei aflîndu-l întreg cu totul păzit, cu mîini cucernice l-au adus în biserica Sfinţilor Apostoli, umplînd aerul de miresme şi tămîieri şi cîntînd dumnezeieşti psalmi.

Însă cîte minuni a săvîrşit Dumnezeul minunilor prin ea, după aşezarea moaştelor ei aici, şi pînă acum săvîrşeşte, cu neputinţă este în scris a le da; căci covîrşesc, ca să zicem aşa, şi numărul stelelor şi nisipul mării. De vreme ce vindecă şchiopi, surzi, ciungi, ologi şi tot felul de boli, încă şi cele atingătoare de moarte; şi în scurt a zice, depărtează toată neputinţa nevindecată, numai cu atingerea raclei, care nu încetează, nici nu va înceta să verse tămăduiri, cu harul lui Iisus Hristos, Celui ce a preamărit-o.

Sfintele moaşte ale Cuvioasei Parascheva au fost duse din Epivata în cetatea Tîrnovei, capitală oarecînd a crailor bulgari; apoi s-au strămutat de aici la Belgrad, şi de acolo în oraşul Constantinopol, cum povestesc Eftimie şi Rafail; asemenea şi Meletie al Atenei şi Dositei patriarhul Ierusalimului.

Tot la acelaşi loc aflăm şi povestirea de strămutare a moaştelor ei din oraşul Constantinopol aici la Iaşi. Adică, “Patriarhul Constantinopolului Partenie bătrînul, luînd bani de la domnitorul Moldovei Vasile Lupu ca să plătească datoriile Patriarhiei, atîrnînd de zidul Fanarului din Constantinopol sfintele ei moaşte ce se păzeau de Patriarhie, le-a trimis aici către stăpînitorul Moldovei”. Iată ce zice Cantemir, domnitorul Moldovei: “Sfînta Parascheva, precum aflăm din cărţile bisericeşti, era stăpînă a satului Epivatelor, pe care apoi l-a cîştigat Apocavcos, voievodul însuşi stăpînitor Andronic Paleologul. Sultanul Murad al IV-lea a dat voie domnitorului Moldovei, Vasile, să mute sfintele ei moaşte din biserica patriarhală a Constantinopolului. Le-a cîştigat acestea pentru cele multe şi mari binefaceri şi slujbe făcute Sfintei Biserici celei mari; că din însăşi veniturile sale a plătit peste 260 de pungi de aur ce datora ea turcilor şi creştinilor. Însă, fiindcă la turci este interzis a strămuta mort peste trei mile, afară de trupul sultanului, a cheltuit peste 300 de pungi la Poarta otomană, ca să ia voie pentru strămutarea sfintelor moaşte şi ca să ia poruncă către un Capugibaşa, ca să le însoţească în Moldavia. Toată povestirea aceasta a strămutării acesteia este zugrăvită pe peretele de amiazăzi al bisericii Sfinţilor Trei Ierarhi, unde se află sfintele ei moaşte. Între alte lucruri se înfăţişează acolo şi Capugibaşa cu ofiţerii lui mergînd la petrecerea sfintelor moaşte”.

Această strămutare de atunci este descrisă şi de marmura cuvuclіului unde sînt

aşezate sfintele moaşte, pe care scrie aşa: “Cu voia Tatălui, cu bineplăcerea Fiului şi cu conlucrarea Sfîntului şi de viaţă făcător Duh, a Dumnezeului celui mărit şi închinat în Sfînta şi cea de o fiinţă şi nedespărţită Treime, binecinstitorul şi de Hristos iubitorul Ioan Vasile Voievod, cu mila lui Dumnezeu domnitor a toată Moldavia, fiind rîvnitor şi apărător al sfintei credinţe răsăritene, după dumnezeiască îngrijire a strămutat din Constantinopol cu multă osîrdie şi prea multă dorinţă aceste cinstite moaşte ale Cuvioasei Maicii noastre Parascheva din Tîrnova. Această strămutare a fost a treia. Iar preasfinţitul şi fericitul a toată lumea patriarh Partenie, cu toată bunăvoinţa şi sfatul Bisericii a trimis aceste sfinte moaşte ca pe o visterie dumnezeiască, cu preafericiţii trei mitropoliţi: Ioanichie al Iracliei, Partenie al Adrianopolei şi Teofan al Paleon-Patronului, în zilele preasfinţitului Varlaam mitropolitul Sucevei şi a toată Moldavia. Iar binecinstitorul şi de Hristos iubitorul şi cu mila lui Dumnezeu stăpîn al nostru şi domnitor a toată Moldavia, Vasile Ioan Voievod, de acasă ieşind cu evlavie şi cu tot sufletul primind această nepreţuită visterie, potrivit le-au pus şi le-au păstrat în cea nouă zidită biserică a Sfinţilor Trei Ierarhi şi ai lumii dascăli: Vasile cel Mare, Grigorie de Dumnezeu Cuvîntătorul şi Ioan Gură de Aur, spre cinstirea şi mărirea lui Dumnezeu celui lăudat în Treime şi spre veşnică solire a Preacuvioasei Maicii noastre Parascheva, pentru lăsarea păcatelor sale şi a tot strălucit neamul lui. În anul de la Adam 7149 (1641), iar al domniei lui al 8-lea, în 13 iunie; în acelaşi an s-a născut şi preaiubit fiul lui, Ioan Ştefan Voievod, căruia să-i dea Domnul zile îndelungate şi viaţă de mulţi ani. Amin”.

Din tradiţie avem povestiri de multe minuni săvîrşite de Cuvioasa în anii dinaintea noastră, pe care nu s-a sîrguit cineva a le aduna şi a le publica spre lauda lui Dumnezeu slăvitorul sfinţilor Săi; încă şi în zilele noastre nu conteneşte a face minuni celora ce cu credinţă aleargă la ea. Căci cîţi neputincioşi au evlavie la sfintele moaşte, alergînd cu credinţă, sau din acoperămintele puse la capul cel sfînt al Cuvioasei luînd şi purtînd, dobîndesc vindecare. Şi la neploare sau altă nevoie

mare, făcînd litanie creştinii cu sfintele moaşte, nu se lipsesc de cerere. Şi şi în patria ei Epivata, unde precum se zice casa ei părintească a fost prefăcută în biserică cu numele ei, şi în Catedrala Mitropolitană de la Iaşi, Cuvioasa face multe minuni pînă astăzi.

Nenumărate sînt minunile şi vindecările de boli ce s-au făcut cu credincioşi care au alergat cu rugăciuni şi lacrimi la moaştele Sfintei Preacuvioasei maicii noastre Parascheva, de-a lungul celor peste trei sute cincizeci de ani de cînd ocroteşte Moldova şi ţara noastră. Să amintim doar cîteva dintre ele, publicate în Patericul românesc, p. 77-84:

Cea mai mare minune a Sfintei Parascheva este însăşi preamărirea trupului ei cu darul neputrezirii, al vindecării de boli şi al izbăvirii de multe nevoi şi primejdii. Din cauza aceasta a fost luată ca protectoare de toate ţările ortodoxe din Balcani. Ba şi turcii se cucereau de minunile ce se făceau creştinilor, celor care îi cereau ajutorul cu credinţă şi evlavie.

O altă minune care a uimit Moldova şi ţara noastră a fost izbăvirea fără nici o vătămare a moaştelor Sfintei Parascheva din incendiul izbucnit în noaptea de 26 spre 27 decembrie 1888, în paraclisul mănăstiri Sfinţii Trei Ierarhi, din Iaşi. Căci, aprinzîndu-se de la un sfeşnic catafalcul Cuvioasei, s-a topit argintul care îmbrăca racla, dar lemnul şi sfintele ei moaşte, deşi erau învăluite în jeratic, au rămas întregi şi nevătămate spre întărirea credincioşilor şi uimirea tuturor. Ca o mărturie a acestei mari minuni, se păstrează pînă astăzi racla dogorită de foc, în care se aflau moaştele Sfintei Parascheva. Îndată după această minune, moaştele Cuvioasei au fost strămutate în noua Catedrală Mitropolitană din apropiere.

Spre sfîrşitul secolului al XIX-lea, soţia preotului Gheorghe Lateş din comuna Rădăşeni-Suceava suferea la cap de o boală grea şi incurabilă. Alergînd la Sfînta Parascheva, se ruga cu lacrimi la moaştele ei şi-i cerea ajutorul. Apoi i s-a făcut Sfîntul Maslu şi s-a reîntors acasă. Noaptea i s-a arătat aievea Sfînta Parascheva în haine albe strălucitoare şi i-a spus: “Nu mai plînge, că de acum te faci sănătoasă!” A doua zi, femeia s-a sculat sănătoasă şi lăuda pe binefăcătoarea ei.

În anul 1950, o studentă din Iaşi s-a îmbolnăvit de leucemie. Bolnava împreună cu părinţii ei au alergat la Sfînta Parascheva şi cu multe lacrimi îi cereau ajutor şi sănătate. După două luni de rugăciuni stăruitoare şi Sfîntul Maslu, tînăra s-a vindecat de această boală fără leac şi şi-a continuat studiile.

O femeie dintr-un sat de lîngă Iaşi era greu bolnavă. Fiind internată pentru operaţie, s-a rugat mai întîi la Sfînta Parascheva, cerîndu-i, cu credinţă şi lacrimi,

ajutor şi vindecare. Timp de trei zile după internare i s-au făcut toate analizele. La urmă i-au spus medicii: “Femeie, du-te acasă că nu ai nimic!”

În anul 1968, de hramul Cuvioasei Parascheva, o creştină din Iaşi pregătea conserve pentru iarnă. Mama ei o îndemna: “Fată, să nu faci una ca aceasta, căci astăzi este ziua Sfintei Parascheva!”. “Mamă, a răspuns fiica, în fiecare zi este cîte un sfînt, dar eu n-am timp să-i prăznuiesc pe toţi!”. După o oră femeia şi-a trimis

copila în oraş să-i cumpere ceva. Pe stradă a fost lovită grav de o maşină şi apoi internată în spital. Mama copilei a alergat a doua zi la Sfînta Parascheva şi, după ce şi-a recunoscut păcatul, a cerut cu lacrimi iertare şi salvarea fiicei ei accidentate. După trei zile copila s-a întors sănătoasă acasă.

Un inginer bolnav de plămîni a fost internat în spital pentru operaţie. Mama sa a mers atunci la moaştele Cuvioasei Parascheva şi i-a cerut cu credinţă sănătate pentru fiul ei. Timp de două săptămîni doctorii au amînat operaţia. Apoi s-a observat că leziunile pulmonare s-au vindecat în chip miraculos. Atunci au zis bolnavului: “Domnule inginer, aţi scăpat de operaţie. Întorceţi-vă sănătos acasă. Este cineva care se roagă lui Dumnezeu pentru dumneavoastră!”

Unui copil de trei ani şi jumătate i s-a oprit brusc graiul. Atunci mama a luat copilul în braţe şi a venit să ceară ajutorul Sfintei Parascheva. Pe cînd se ruga ea cu lacrimi, deodată copilul a strigat: “Mamă, mamă! Aici este Doamne, Doamne!”. Mulţumind din inimă Prea Cuvioasei Parascheva, mama s-a întors acasă cu copilul sănătos.

În anul 1955, doi soţi din Iaşi nu aveau înţelegere în casă. Într-o seară, femeia disperată a părăsit căminul. Zadarnic au căutat-o soţul şi fiica. Apoi copila s-a culcat, iar tatăl ei a alergat la Sfînta Parascheva şi s-a rugat cu lacrimi să-i întoarcă soţia cu bine în familie. Ajungînd soţul acasă, după o oră a bătut cineva în uşă. Era soţia. Avea chipul palid şi îngîndurat. “Unde ai fost femeie? Ce ţi s-a întîmplat?” a întrebat-o soţul. “Diavolul mi-a dat în gînd să mă sinucid. De aceea m-am aşezat pe linia trenului aproape de gara Nicolina. Dar la orele opt seara, pe cînd venea un tren cu viteză, fiica noastră, îmbrăcată în alb, a venit la mine, m-a apuncat repede şi mă aruncă afară de pe linie. Aşa am scăpat de moarte şi de osînda iadului. După ce m-am întărit puţin, am mulţumit lui Dumnezeu că m-a izbăvit de acest cumplit păcat şi m-am întors acasă. “Femeie, în seara aceasta la ora opt fiica noastră era culcată, iar eu mă rugam pentru tine. Aceea care te-a salvat nu era fiica noastră, ci însăşi Sfînta Parascheva! Să-i mulţumim ei, căci ea te-a scăpat de această cumplită şi dublă moarte, trupească şi sufletească”. De atunci este multă armonie şi bucurie duhovnicească în această familie creştină.

Pe timpul celor două războaie mondiale oraşul Iaşi a fost protejat de bombardamente, iar Catedrala Mitropolitană, unde se păstrează cinstitele moaşte ale Sfintei Parascheva, nu a fost atinsă de nici un obuz. Căci Cuvioasa ocroteşte Moldova şi oraşul acesta binecuvîntat, de peste trei sute cincizeci de ani. Spun bătrînii că ostaşii vedeau noaptea, în timpul războiului, o femeie uriaşă îmbrăcată în alb deasupra Iaşilor, ocrotindu-l de ocupaţie şi bombardamente. Aşa ştie să ajutePreacuvioasa Parascheva patria ei adoptivă pentru credinţa poporului nostru

binecredincios!

În timpul marii secete din vara anului 1947, cînd mureau oamenii şi animalele de foame, s-au scos moaştele Sfintei Parascheva în procesiune prin satele Moldovei. Credincioşi le aşteptau şi le întîmpinau cu lacrimi de bucurie şi cu făclii în mîini. În urmă veneau nori de ploaie bogată şi adăpau pămîntul. Drept mulţumire credincioşi se rugau şi înălţau cîte o troiţă cu icoana Sfintei Parascheva.

Cel mai mult aleargă şi cer ajutorul Sfintei maicii noastre Parascheva bolnavii, ţăranii, călugării şi studenţii. Mai ales în lunile de examene racla Cuvioasei este plină de cărţi, caiete de şcoală şi pomelnice. Putem afirma că moaştele cele mai iubite de credincioşii din ţara noastră şi din afară sînt, fără îndoială, moaştele Sfintei Parascheva, numită “cea grabnic ajutătoare şi mult folositoare”.

Mărturisesc părinţii bătrîni care au fost martori oculari, că, odată, de hramul ei, pe cînd oamenii aşteptau la rînd să se închine la racla Cuvioasei Parascheva, au venit şi două creştine bătrîne din Focşani. Văzînd lume multă, au zis preotului de la raclă: “Părinte, dă-ne voie să ne închinăm la Cuvioasă fără să mai stăm la rînd şi să-i punem sub cap această pernă nouă pe care i-am adus-o de acasă drept mulţumire pentru ajutorul ce ni l-a dat”. “Dumnezeu să vă binecuvînteze, creştinelor, a zis preotul. Mergeţi şi vă închinaţi!”. În clipa aceea preoţii şi credincioşii au văzut un lucru sfînt şi cu totul minunat. Cuvioasa şi-a ridicat singură capul, iar după ce femeile i-au pus perna adusă şi s-au închinat, Sfînta Parascheva şi-a lăsat iarăşi capul pe căpătîi ca mai înainte. Iată cît de mult iubeşte Preacuvioasa pe cei ce se roagă lui Dumnezeu şi sfinţilor Lui cu smerenie şi credinţă.

Sfînta Parascheva de la Iaşi se bucură în ţară de un cult deosebit, mai mult decît toţi ceilalţi sfinţi care au moaşte în România. În fiecare zi la Catedrala Mitropolitană din Iaşi, de dimineaţă pînă seara tîrziu, se face un mic pelerinaj continuu, cu credincioşi de toate vîrstele şi din toate locurile, veniţi la rugăciune. În mod deosebit, în sărbători, în posturi şi în fiecare vineri, considerată ziua Cuvioasei Parascheva, vin mulţi credincioşi şi se închină la raclă cu credinţă, aducînd flori, daruri şi îmbrăcăminte pe care le ating de racla Cuvioasei pentru a dobîndi ajutor, sănătate şi binecuvîntare.

Dar cea mai mare zi de prăznuire din tot anul este ziua de paisprezece octombrie, patronul Sfintei Parascheva, cînd are loc unul din cele mai mari pelerinaje ortodoxe din ţara noastră, la care participă închinători de la sate şi oraşe, din toate colţurile ţării. În această zi are loc un adevărat pelerinaj bisericesc naţional, care durează pînă la trei zile. Încă din ajun se scot în faţa Catedralei moaştele Sfintei Parascheva şi timp de două zile şi două nopţi credincioşii stau la rînd pentru închinare.

În seara zilei de paisprezece octombrie, praznicul Cuvioasei se încheie cu o mişcătoare procesiune în jurul Catedralei, avînd în frunte pe Mitropolitul Moldovei, care, împreună cu clericii şi credincioşii, cu lumînări în mîini poartă racla cu moaştele sfintei, în sunetul clopotelor şi al frumoaselor cîntări bisericeşti. După aceea se aşază moaştele în biserică la locul lor, se cîntă paraclisul Sfintei Parascheva, apoi fiecare se întoarce la ale sale cu bucuria marelui praznic în suflet şi cu mîngîierea Duhului Sfînt în inimă. Cu ale cărei sfinte rugăciuni, Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi. Amin.!

[DESCARCA FISIER WORD: Viata-Sfanta-Parascheva.doc]

http://www.sfantaparascheva.com/viata.php